

Nr 64.

Godkänd av första kammaren den 22 mars 1919.
Godkänd av andra kammaren den 22 mars 1919.

*Riksdagens skrivelse till Konungen angående beviljande av stats-
anslag till anordnande av läkarmottagningar i vissa
kommuner.*

(Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 2.)
(Andra kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 1.)

Till Konungen.

Inom riksdagen har gjorts framställning därom, att utredning måtte verkställas, huruvida och på vad sätt sådana kommuner, som äro belägna över ett visst avstånd från närmaste läkare, må kunna genom anslag av staten beredas möjlighet att anordna läkaremottagningar inom kommunerna i fråga.

Riksdagens vederbörande utskott har av kungl. medicinalstyrelsen i vederbörlig ordning inhämtat utlåtande över förevarande ämne, i vilket utlåtande styrelsen i korthet anför, att den »finner motionens syfte beaktansvärt, särskilt med hänsyn till den nu rådande stora läkarebristen», och anser sig styrelsen på denna grund böra »tillstyrka den i motionen begärda utredningen, vilken lämpligen torde överlämnas åt 1916 års provinsialläkaredistriktskommitté, som ännu icke slutfört sitt arbete».

Riksdagen kan för sin del helt instämma i anförda yttrande. Den av medicinalstyrelsen anmärkta läkarebristen är, som även motionären påpekat och som den allmänna erfarenheten tillräckligt bestyrkt, i stora delar av vårt land synnerligen kännbar. Helt naturligt är det landsbygdens

befolkning, som i främsta rummet därav blir lidande. Avstånden till närmaste läkare äro mångenstädes högst betydande, vilket gör, att de mindre bemedlade i det längsta draga sig för att åsamka sig de ofta dryga kostnader, som anlitaandet av läkarhjälp skulle medföra. Därtill kommer, att exemplen på läkardistrikt, där det under lång tid visat sig omöjligt att erhålla fast anställd läkare, ej äro alltför sällsynta. Enligt riksdagens åsikt kunna anmärkta olägenheter ej undanröjas utan omfattande åtgärder från det allmännas sida, gående ut på sådana anordningar, varigenom det blir möjligt för befolkningen i avlägsnare orter att utan alltför betungande ekonomiska uppoffringar skaffa sig behöfelig läkarvård. Den av motionären föreslagna åtgärden, att anordna läkaremottagningar vissa dagar i månaden i kommuner, belägna på större avstånd från läkare, är ett steg i rätt riktning, varigenom åtminstone en del av nu rådande missförhållanden kunde avhjälpas. Det torde även, för att få till stånd dylika läkaremottagningar överallt, där de behövas, vara nödvändigt, att staten, på sätt i motionen förordas, biträder vederbörande kommun i bestridandet av de för ändamålet erforderliga utgifterna.

Då 1916 års provinsialläkardistriktskommitté är sysselsatt med utredning av spörsmål, som med det här förevarande äro nära besläktade, synes det lämpligt, att nämnda kommitté, såsom medicinalstyrelsen föreslagit, även får sig denna fråga överlämnad till behandling.

Med hänsyn till behovet av ett snart avhjälpande av här avsedda missförhållanden, vill riksdagen tillika framhålla angelägenheten därav, att den ifrågavarande utredningen verkställas så skyndsamt som förhållandena det medgiva.

På grund av vad sålunda anförts får riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t täcktes låta verkställa utredning, huruvida och på vad sätt sådana kommuner, som äro belägna på längre än visst avstånd från närmaste läkare, må kunna genom anslag av staten beredas möjlighet att anordna läkaremottagningar inom kommunerna i fråga.

Stockholm den 22 mars 1919.

Med undersåtlig vördnad.